

מעדותה של חנה רנד על פוגרום ליל הבדולח

אני זוכרת ליל הבדולח, רציתי ללכת לבית הספר ואבי אמר לי: לא, אל תלכי, יש משהו, מתרחש משהו. הוא שמע את זה מהגויים. ואני בכל זאת רציתי ללכת. הלכתי, והגעתי קרוב לבית הספר, וראיתי שאין שם כניסה, ששורפים את כל ספרי התורה - מאחר שבית הספר היה צמוד לבית הכנסת, והמורים שלנו ארגנו לנו מהר מאוד כמה בחורים שילוו אותה מהר הביתה, החזירו אותנו הביתה ולא יצאנו שבוע ימים מהבית.

איזו גויה נחמדה, שגרה שנים בבית הזה, הביאה לנו אוכל, וגם בעל הבית שלנו אמר שרצו לקחת את אבי לדכאו, לאן שלקחו את כל היהודים. חיפשו יהודים לקחת לדכאו. זה היה אז, אחרי ליל הבדולח. אז הוא אמר שאין אצלו יהודים. ובאמת, מאותו יום, שבוע ימים לא יצאנו מהבית. פחדנו לצאת.

היו איסורים כמובן, ליהודי אסור להיכנס לחנות הזאת ולחנות הזאת, ורק בשעות מסוימות היה מותר לקנות. ככה זה המשיך עד בעצם שנת '40.

מקור: ארכיון יד ושם 6490 – O.3